

ТА ОБВІЇЖ? СЗ КОИ РЯЦѢ ЦЕ ПОФАНЪ НЕТАЃННО-ТО ТВОЕ ТѢЛО, ИЛИ КАКВЪ ПѢСНЬ ЦЕ ЗАПѢЖ НА ТВОЕ-ТО СВЪРШЕНІЕ, МИЛОСТИВЫЙ? ВЕЛИЧЕЖ ТВОЕ-ТО СТРАДАНІЕ, ПѢЖ ТВОЕ-ТО ПОГРЕВЕНІЕ СЗ ВОСКРЕСЕНІЕ-ТО, ЗОВУЩИ: ГОСПОДИ, СЛАВА ТЕБѢ!“

На великѣ-тѣ сѣботѣ сичка-та утренняя е пзна на сз тайно чаканіе. Христосз лежи вз гробз-насредз църквѣ-тѣ, наоколо стоѣтъ свещеници-тѣ сз черны дрехи, а крата-та на олтарь-а сѣ отворени като на сретеніе божественномѣ мертвецѣ, и опеило-то непрестанно прекъснѣватз пѣсни-тѣ за воскресеніе-то, а запалени-тѣ свещи вз рѣцѣ-тѣ на побожный-а народз по цѣлѣ църквѣ просипѣатз свѣтлость като зорѣ отз онзи свѣтъ, кой-то сѣтра цѣ светне отз гробз-а.

Шомз сѣ зафане утренняя-та, тѣтакси подирз шестопсалміе-то тропарь-а изрича това отз плачь и радость смешеніе: благообразный Іосифз, като снѣ отз дърво-то пречисто-то твое тѣло, и като го зави вз чисто вѣло платно сз миризмы, тѣри го вз новз гробз.

„Като си слѣзалз кзмз смърть-тѣ, животе безсмъртний, тѣтакси усмъртилз си пекалз-а чрезз блистаніе-то си божественно; а като си воскресилз и мъртвы-тѣ подз земѣ-тѣ, тогава сички-тѣ сили небесни викахѣ: кой-то давашз животз, слава тебѣ.“